

Zaterdagmiddag werden we allemaal verwelkomd door Dona Nicola in het zonovergoten, zuiderse Maaseik. Na een rondleiding namen we afscheid van onze oude familie om ze dan in te ruilen voor deze nieuwe Famiglia, inclusief ons nieuw paspoort gaande van Mamma Miracoli tot Enzo Ferrari.

De oudsten namen de zware taak van het matten leggen op zich, waarna we ons verlekken op *cani caldi* met zuurkool. Met de opgedane energie stonden we meteen al in judogi op de mat om onze clan te ontdekken met een geëncrypteerde taal waar de Da Vinci Code niet aan kan tippen. Na een veelbewogen avond kropen alle maffiosi met veel goesting in hun bedje, als perfecte canvas voor nachtelijke tekenaars.

Zondagochtend begaven we ons na het stevig ontbijt opnieuw naar de dojo. Geen judo deze keer, maar een van oorsprong Russische gevechtssport, Sambo. Met hun felrode en zomersklare judogi leerden ze ons de achillespees controleren en in een ongeziene tijd over de mat te schuiven en de benen te grijpen. Spijtig dat dit niet toegelaten is in het judo.

Een spaghetti op echte Italiaanse wijze later startte het namiddagspel. Tussen Mastermind, kaartenhuizen bouwen en appels eten door, leerden we de beste bereiding voor *koka-ïne* en *LSDe-ashi-barai* uit suiker, paddenstoelen aceton en ether. Nu wacht het eten op ons en kijken we uit naar het Braziliaans einde van onze dag. Até a próxima!

Lieve groetjes in naam van de Pizzatijgers,

Raf, Miley, Jonathan, Tijn, Gust, Jonathan en Seppe